

bildende Kunst har Betydning for Nationens aandelige Liv. Jeg skal imidlertid ikke længere opholde det høje Tings Tid, særlig da forhaabentlig et Forslag om denne Sag vil komme til at foreligge i næste Samling og da under bestemte Former.

Idet jeg altsaa anbefaler Aarhus Teater til den Statsunderstøttelse, som det efter min Mening har gjort sig fortjent til, tillader jeg mig at henstille mine Bemærkninger til den højtærede Ministers velvillige Overvejelse. Mulig bør der til Statsstilskuddet knyttes den Forpligtelse for Aarhus Teater, at Personalet i nogen Tid af hver Sæson skulde spille paa de større Teatre i Odense, Randers og Aalborg, medens de paagældende Teatres Personaler da kunde spille paa Aarhus Teater, men et saadant Gæstespil bør neppe udstrække sig over et længere Tidsrum, end at Aarhus Teaters Karakter som et fast Byteater bevares.

Sabroe: Selv om det højtærede Finansudvalgs Stilling til denne Sag ikke er saadan, at man i indeværende Samling kan vente en positiv Støtte til Aarhus Teater, have de Udtalelser, der ere faldne fra den højtærede Ordfører og den højtærede Minister, dog givet Haab om, at man, naar Sagen bliver undersøgt, vil finde det formaalstjenligt for Kunsten som et Led i Folkeopdragelsen at yde et Statsbidrag til Aarhus Teater. Det har glædet mig at høre ikke alene de ledende Mænd indenfor Regeringspartiet udtale sig, om end med Forbehold, saa dog sympatetisk overfor det Krav, der her er rejst, men det har ogsaa glædet mig at se Repræsentanter for de andre Partier være med til at indbringe dette Andragende i Folketinget. Selv om den enkelte, der har været med dertil, ikke hæfter for Andragendets Indhold, tør jeg dog deraf slutte, at der indenfor de forskellige Partier er en ikke ringe Tilslutning til Ønsket om at komme Aarhus Teater til Hjælp, ikke fordi det befinder sig i en vanskelig økonomisk Situation, men fordi det, som ogsaa bemærket af den sidste ærede Taler, har holdt Kunstens Fane højest og været det førende blandt Provinsens Teatre med Hensyn til at yde Provinsen det bedste

af, hvad der kan præsteres paa danske Scener.

Dermed er ikke sagt, at de Kræfter, der ere knyttede til Aarhus Teater, ere de bedste, der spille paa Provinsens Scener. Jeg indrømmer, at der blandt de rejsende Teaterselskaber findes adskillige, der have et, om ikke fortrinligt, saa dog i visse Rollefag udmærket Personale, der kommer fuldt op ved Siden af Aarhus Teaters Personale. Men den Ramme, der er for Udøvelsen af Kunsten paa Aarhus Teater, er en saadan, at der ikke findes Mage dertil i nogen anden af vore Provinsbyer.

Det er indlysende, at det kunde ikke være Arbejderklassen i Aarhus, der bar Teatret frem og ydede de store Beløb, der skulde til for at rejse det, men ogsaa Arbejderklassen har ydet sit Bidrag. Jeg indrømmer imidlertid villigt, at den Del af Aarhus Borgere, der hører til de mere vel-situerede Kredse, her har vist en Offerberedvillighed, Uegennytte og Bypatriotisme, som fortjener Ære og Paaskønnelse. Men ved Siden af, at Borgerskabet har lagt sin Interesse for Dagen overfor Kunsten, har Aarhus Byraad ydet et rundeligt Tilskud til Teatrets Drift og Opretholdelse. Det bør siges, at i Modsætning til det kgl. Teater, Nationalteatret, eller hvad man nu vil kalde det, er Aarhus Teater en Scene for den By, hvori det er opført, Aarhus Teater er mere en aarhusiansk Scene, end det kgl. Teater er en københavnsk. Jeg ved ikke af, at Københavns Borgerrepræsentation eller Kommune yder Tilskud til det kgl. Teater, men det fortjener dog nogen Opmærksomhed, at Aarhus Byraad paa hele Borgerskabets Vegne har ydet et Tilskud til Aarhus Teater af 50,000 Kr.

Det forekommer mig derfor naturligt, at der rejses Krav om, at Staten ved at give et Bidrag til Aarhus Teater yder et væsentligt Bidrag til at sprede Kunsten ud i de mange Tusinde Hjem. Det er ikke alene Aarhus Borgere, der søge dette Teater. Heldigvis har Besøget været stigende, og ikke mindst fra Landboernes Side, og jeg vil i Forbindelse med at nævne den Offervillighed, som er udvist af Aarhus Borgere, gøre opmærksom paa, at Teatret